USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci projednal v neveřejném zasedání konaném dne 16. června 2022 stížnost **odsouzeného Michaela G.**, narozeného xxx, proti usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 28. 4. 2022, č. j. 1 Nt 3270/2021-35, a rozhodl

takto:

Z podnětu stížnosti odsouzeného Michaela G. **se** podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu **zrušuje** napadené usnesení v celém rozsahu a **nově se rozhoduje** tak, že podle § 57 odst. 1, odst. 2, odst. 5 trestního zákoníku se odsouzený Michael G. **přeřazuje** pro výkon zbytku trestu odnětí svobody na doživotí, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2012, č. j. 5 T 76/2011-466, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2012, č. j. 7 To 73/2012-534, z věznice se zvýšenou ostrahou do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Šumperku (dále jen „okresní soud“) ze dne 28. 4. 2022, č. j. 1 Nt 3270/2021-35, bylo rozhodnuto tak, že podle § 324 odst. 1 trestního řádu, § 57 odst. 1, 2, 5 trestního zákoníku a contrario se žádost odsouzeného o přeřazení do věznice s mírnějším režimem pro výkon zbytku trestu odnětí svobody na doživotí z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2012, č. j. 5 T 76/2011-466, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2012, sp. zn. 7 To 73/2012, zamítá.

2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený stížnost. V písemném odůvodnění opravného prostředku uvedl, že velice prosí o přeřazení do věznice mírnějšího typu. Uvědomuje si, že je právem odsouzený, ví, že si zasloužil trest a nesmírně lituje činu, který způsobil. Dle znaleckého posudku, který byl zpracován, nastaly u něj dílčí pozitivní změny, ale podle znalce to na podmíněné propuštění není. Odsouzený v této souvislosti uvedl, že o podmíněné propuštění nežádal. Uvědomuje si své chyby a chce na sobě pracovat. Dle dlouhodobého hodnocení odborného personálu věznice byly naplněny všechny dostupné možnosti odborného zacházení v typu věznice se zvýšenou ostrahou a podání žádosti o přeřazení do věznice mírnějšího typu bylo odsouzenému doporučeno personálem i vedením věznice. Odsouzený dále uvedl, že pokud mu bude dána šance v podobě přeřazení, požádá o přemístění do věznice Heřmanice a zařazení na školské vzdělávací středisko, kde se během 2 let vyučí elektrikářem a následně absolvuje roční program práce na osobnosti. Bude-li to možné, absolvuje bakalářské studium informatiky (distančně), na které je nyní formálně přijat a s nímž by mohl v říjnu začít. Po navýšení vzdělání a kvalifikace by se rád přesunul do věznice do Prahy. Bude se snažit dosáhnout nejodbornější práce, např. v tamní tiskárně. Chce být užitečný, dále studovat a pomáhat se studiem i ostatním.

3. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) jako soud stížnostní (§ 146 odst. 2 písm. d/ trestního řádu) úvodem shledal, že stížnost odsouzeného byla podána oprávněnou osobou (§ 142 odst. 1 trestního řádu), v zákonné třídenní lhůtě od oznámení usnesení a na místě, kde lze takové podání učinit (§ 143 odst. 1 trestního řádu). Současně krajský soud

neshledal ani jiný důvod k zamítnutí stížnosti podle § 148 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu z formálních důvodů bez věcného přezkoumání napadeného usnesení a jemu předcházejícího řízení.

4. Z podnětu podané stížnosti tedy krajský soud podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející, a po projednání věci v neveřejném zasedání dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného je důvodná.

5. Úvodem je třeba konstatovat, že v samotném řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, neshledal stížnostní soud žádných procesních vad, kdy v tomto ohledu nevznesl žádných námitek ani stěžovatel.

6. Po prostudování obsahu předloženého spisového materiálu a obsahu napadeného usnesení dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí okresního soudu nelze posoudit jako věcně správné, zákonné a odůvodněné.

7. Krajský soud se neztotožnil se závěry okresního soudu, který nevyhověl žádosti odsouzeného o přeřazení do věznice mírnějšího typu, a to pouze s odkazem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, který zpracoval znalec PhDr. Pavel Kolda. Z těchto závěrů se podává, že znalec zpracoval zcela nedůvodně znalecký posudek pro účely podmíněného propuštění odsouzeného, když v něm uvedl, že byť u něj došlo k dílčímu posílení resocializace, jsou i nadále v osobnostních dispozicích přítomny problémové aspekty, které by mohly mít i závažný negativní dopad na readaptaci odsouzeného do běžného společenského prostředí, života na svobodě. V této souvislosti je třeba přisvědčit námitce odsouzeného, který v odůvodnění stížnosti uvedl, že o podmíněné propuštění nežádal.

8. Byť okresní soud přiléhavě citoval v napadeném usnesení ustanovení § 57 odst. 1, odst. 2 a odst. 5 trestního zákoníku, které stanoví zákonné podmínky pro případné přeřazení odsouzeného, dospěl při jeho aplikaci k nesprávnému závěru.

9. V § 57 odst. 2 trestního zákoníku jsou obsaženy základní (obecné) předpoklady, na podkladě kterých soud rozhodne o přeřazení odsouzeného do mírnějšího typu věznice. Předpokladem rozhodnutí soudu podle tohoto ustanovení je: a) určité chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti, a zároveň b) odůvodněný závěr, že přeřazení přispěje k nápravě odsouzeného. Splnění těchto podmínek vyplývá z hodnocení věznice a oba předpoklady musí být splněny zároveň. V případě odsouzeného Michaela G. pak musela být splněna dále podmínka vyplývající z § 57 odst. 5 trestního zákoníku. Podle tohoto ustanovení může odsouzený, kterému byl uložen trest odnětí svobody na doživotí, podat návrh na přeřazení do věznice s ostrahou nejdříve po výkonu deseti let tohoto trestu. Krajský soud na tomto místě zdůrazňuje, že pokud jsou právě uvedené zákonné podmínky splněny, je postup soudu v tomto směru obligatorní a soud musí žádosti odsouzeného vyhovět.

10. Stížnostní soud po provedeném neveřejném zasedání dospěl k závěru, že všechny shora uvedené zákonné podmínky byly v případě odsouzeného splněny, a proto bylo namístě jeho žádosti vyhovět. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na hodnocení odsouzeného věznicí, které je rozvedeno na straně 1, 2 v bodu 4. napadeného usnesení a z něhož vyplývá pozitivní chování odsouzeného po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody, a to jak k zaměstnancům věznice, tak k ostatním odsouzeným. Velmi pozitivně je odsouzený hodnocen i na pracovišti. Bylo mu uděleno 22 pochval, kázeňské tresty žádné. Odsouzený se snaží o korekci nežádoucích projevů v chování, a to eliminací agresivního chování a zkratkového jednání, zejména v interakci s ostatními odsouzenými. Program standardního zacházení byl průběžné vyhodnocován jako plněný. Dlouhodobě projevuje vlastní iniciativu v oblasti dalšího sebevzdělání a chce dosáhnout umožnění

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kalvachová.

vysokoškolského studia. V srpnu 2021 byl přijat do prvního ročníku bakalářského studia xxx v oboru aplikované informatiky. V souvislosti s tím podal žádost o přeřazení do věznice nižšího typu s vírou, že zde bude mít lepší podmínky a studium distanční formou mu bude umožněno. Sociální vazby odsouzeného jsou funkční, kontakty udržuje s blízkými osobami. V průběhu výkonu trestu byl odsouzený ve třech případech testován na přítomnost návykových látek, vždy s negativním výsledkem. Ředitel věznice dále uvedl, že v oblasti snižování bezpečnostních rizik a rizik spojených s trestnou činností lze konstatovat, že potenciální nebezpečnost vůči personálu i odsouzeným je dlouhodobě snížena a odsouzený je motivován k bezproblémovému a pozitivnímu průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Na pracovišti se osvědčil a dlouhodobě dosahuje dobrých pracovních výsledků. Na základě zhodnoceného průběhu výkonu trestu byly naplněny všechny dostupné možnosti odborného zacházení v typu věznice se zvýšenou ostrahou. Případné přeřazení odsouzeného přispěje dle odborného personálu věznice k další práci s jeho trestnou činností, k práci zaměřené na jeho osobnost a rovněž může přispět k lepšímu umožnění jeho vysokoškolského studia.

11. Pokud jde o studium odsouzeného, doložil krajskému soudu potvrzení ředitelky xxx, Mgr. Renaty M., která uvedla, že odsouzený byl v době od 24. 9. 2013 do 6. 6. 2017 žákem čtyřletého denního studia Ekonomika a podnikání. Studium úspěšně zakončil maturitní zkouškou. Po celou dobu se vzorně připravoval a plnil si studijní povinnosti. Dále doložil zprávu vedoucího katedry informatiky a počítačů z Ostravské univerzity, přírodovědecké fakulty, v níž tento uvádí, že dosavadní výsledky studia odsouzeného jsou velmi dobré, je oceňována jeho pečlivost a pochopení studia, byť je ve zjevné nevýhodě, neboť nemá přístup k online materiálům a konzultacím. Dále je zde uvedeno, že bez tohoto přístupu je řádné ukončení studia v bakalářském studijním programu nereálné.

12. Ze shora uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že odsouzený splnil veškeré zákonné podmínky pro přeřazení do věznice s ostrahou. Vykonal deset let trestu odnětí svobody, po celou dobu se choval řádně a plnil stanovený program zacházení a dle odborného personálu věznice přispěje přeřazení odsouzeného k jeho nápravě. Jak uvedeno shora, při splnění zákonných podmínek je postup soudu obligatorní.

13. S ohledem na veškeré shora rozvedené skutečnosti krajský soud postupem podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu zrušil napadené usnesení okresního soudu v celém rozsahu a sám ve věci rozhodl tak, že odsouzeného přeřadil do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 16. června 2022

JUDr. Michal Jelínek v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Zuzana Vladyková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kalvachová.